

Obsah a ukazatel.

(Číslice znamenají stranu spisu.)

<i>Naslechni hlasu zkušenosti</i>	5
Připomenutí	7

I.

Dívkám	11—25
-------------------------	-------

Dívko, budiž dívkou cele . . . (12). — Povolání ženy (13). — Dívka dobře zvedená (15): má se vzdělávati knihami (15); má uměti domácí práce (16); má býti čistotna (19); má býti ke každému vlídna (20); má býti přirozena ve svém chování (22). — Láska (24).

II.

O způsobném chování	27—48
--------------------------------------	-------

Etikeia! Hloupost? Nikoliv . . . (28). — Společenský mrav (29). — Přirozené chování (31). — Ve společnosti (32). — Poklesky (35). — Jak jiné baviti (36). — Chování u stolu (37); způsoby anglické (38). — Návtěvy (39). — Pozvání k rodinné zábavě (41). — Chování na ulici (41). — Jak užívati pohostinství (42). — Některé rady (43). — Zdvořilost povinností (45).

III.

Jak si zachovati mladost a krásu 49—70

Počkej, počkej dobo mládí . . . (50). — Mladost a krása majetek vzácný, ale nestálý (51). — O tělesném zdraví (52): O čistotě (53); cídění zubů (54); pěstování vlasů (55); jemná pleť (56); oči (58). — Čistý vzduch (58). — Procházky (59). — Práce (60). — Zábavy (60). Tance (61). — Spánek (62). — Pokrmy (63). — Několik zdravotních pravidel (64). — Mladost a krása duše (65).

IV.

O mocném vlivu žen 71—84

O kouzelnice s prutem zlatým . . . (72). — Největší moc na světě ve zlém i v dobrém (73). — Vliv matky (75); vliv dívky (77); vliv manželky (79). — Příčiny ženského vlivu (81): sympatie a láska (82). — Opravdová nábožnost (82).

V.

Vlastenectví české ženy 85—110

Česká zemi, česká zemi . . . (86). — Kterak je národ český ohrožen (87). — Vlastenecká povinnost české ženy (89). — Co je to vlastenectví (90). — Naše vlast (92). — Náš národ (92). — Vlastenecký úkol české ženy (95). — Vlastenectví slovem (97). — Vlastenectví skutkem (99). — Příklady vlasteneckých žen (103). — Osobní připomenutí (107).

VI.

- Emancipace** 111—134
Najdeš-li v životě nějaký skvost . . . (112).
 — Co je to emancipace (113). — Neutěšené poměry žen dělnických (114). — Poměry žen stavu středního (115). — Příčiny (116).
 — Jak by se dala způsobiti náprava (119).
 — Ocenění obou pohlaví (120). — Výňatek z řeči bystré ženy (120). — Úkoly (123).
 — Vzdělání žen (124). — Postavení společenské (125). — Zákonodárství (128).

VII.

- Náboženství** 135—154
Nikdy a nikdy si nedávej vzíti . . . (136). —
 Co jest náboženství (137). — Náboženství zjevené (138). — Náboženství je vnitřní potřebou (139). — Křesťanství (140). — Církev (143). — Působení žen v prvotní církvi (145). — Působení žen v církvi doby přítomné (150).

VIII.

- Dobročinnost** 155—172
Nezavírej dveří před chudinou . . . (156). —
 Dobročinnosti potřeba (157). — Jak se lidé vymlouvají (158). — Příkladové lidumilnosti (160). — Čím jsou lidé živi (163).

IX.

- Stav svobodný** 173—188
Růže, růže májová . . . (174). — Léta mla-

dosti (175). — Práce v domácnosti (175). —
— Důkladnější vzdělání (176). — Mravo-
počestnost (178). — Pokušení (180). —
Osud nevdaných (183). — Obsah života (185).

X.

Před krokem rozhodným 189—212

Hledej pilně a vytrvale . . . (190). — Vážná
věc (191). — Čeho je se báti (195): Zpro-
nevěra (196); nedostatek jemnocitu (197);
chudoba (198); různost v názorech (199);
sňatky v příbuzenstvu (200). — Nač je
třeba dbáti (201): Zdraví (201); věk (202);
dobré jméno (203); povaha (204); mysl
nábožná (205). — Láska (206). — Nevěsta
(207).

XI.

Pokyny vdaným 213—228

Něsti s manželem slast' i strasti . . . (214).
Nej přednější povinnosti provdaných (215).
— Křesťanský pořádek (216). — Péče o čest
rodiny (219). — Rovnováha příjmův a vy-
dání (221). — Upřímnost mezi manžely
(224). — Poslední slovo (225). — Útulné
místo (226).

XII.

O šetrnosti 229—244

Ten se spouští ke dnu moře . . . (230) —
Co jest to šetriti (231). — Zásada šetrnosti

(232). — Na čem lze ušetřiti (234). — Jak příjem zvětšiti (239). — Účel spořivosti (243).

XIII.

O úkolech matky 245—270

Co mně jen připravíš? . . . (246). — Kdy počítí s výchovou dítek (247). — Ošetřování tělesné (248). — Výchova duševní a mravní (249). — Příklad matčin (250). — Co činiti, když dítě počalo mluvit (252). — Poslušnost (254). — Kázeň (258). — Poklesky ve vychování (261): Strašení dětí (261); marnivost (262); prostorekost (262); lži (263). — Cvičení v pobožnosti (264). — Napomenutí (267). — Matka (269).

XIV.

Naše určení 271—282

Já urozenou šlechtu chválím . . . (272). — Důležitá otázka (273). — Život není zábava (274). — Svět není klášterem (276). — Život ukládá práci (276); není třeba chvatu (278). — Potřeba posvěcení (278). — Marie a Marta (280). — Závěrečná slova (281).

Obsah a ukazatel 283

